

пловдивскитѣ улици, защото нѣмало прозорци и хора да гледатъ прѣзъ тѣхъ. Нечистотията по улицитѣ и въ кжщята била на нѣкои мѣста толкова голѣма, щото пжтниците си запушвали носа, додѣто прѣминатъ и стигнатъ до частнитѣ си жилища.

Селянитѣ пжкъ живѣли обикновено подъ земята, въ коптори, заедно съ добитъка си. Нѣ имали и жилища надъ земята, които единъ пжтешественикъ описва така:

„Селскитѣ кжщи се състоятъ само отъ плетъ, който отвънъ се измазва съ тлъста прѣстъ или глина. Стрѣхата е покрита съ слама. Има въ срѣдата (на стрѣхата) една дупка, прѣзъ която изкача димътъ, защото кладатъ огънь въ срѣдъ стаята. И хората не се боятъ отъ дима и могатъ много добрѣ да го понасятъ, защото сж привикнали на него ¹⁾.

Духовното състояние на българитѣ прѣзъ врѣмето на черното робство е било ужасно. Прѣди всичко султанъ Селимъ заповѣдалъ да прѣобърнатъ още въ 1518 г. всичкитѣ каменни църкви, даже и цариградскитѣ, въ джамии, тѣй щото българитѣ изгубили най-напрѣдъ най-хубавитѣ си храмове. По-послѣ турцитѣ започнали да взематъ на нѣкои мѣста пари отъ българитѣ, инакъ не имъ позволявали да изповѣдатъ свободно вѣрата си. Тѣй, жителитѣ на Провадия били длъжни да плащатъ 7,000 аспри, за да могатъ прѣзъ врѣме на празниците свободно да извършватъ богослужението си ¹⁾. Най-послѣ турци-

¹⁾ Фериеръ де Совбѣфъ. 1787 г.

²⁾ Пжтешествие на Мясновски. 1640 г.